

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PECSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
vel minden közlemény
intéző.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Délmagyarországi kőszénbánya társaság.

Pécs, 1897. március 4.

Lapunk tegnapi számában adtunk hírt róla, hogy új vállalat alakult, mely Baranya és Tolnavármegyék több községének területén, egyelőre Varasd, Nádasd, Hidasd, Váralja, Zsibrik, Ófalu és Apáti községekben szénbányákat nyitnat s még egyéb községekkel is folynak a tárgyalások a bányászatot biztosító szerződések megkötése iránt.

Vármegyénk legszegényebb vidékeire nézve ez a vállalkozás oly nagy gazdasági fontossággal bír, hogy nem tartjuk fölösleges dolognak ezzel a kérdéssel behatóban is foglalkozni.

Értesülésünk szerint a vállalat „Délmagyarországi kőszénbánya társaság“ név alatt alakult meg s igazgatósága egyelőre Bonyhádon székel. Létrehozta pedig a vállalatot Rosenfeld Bernát, a már üzemből levő szászvári bányaművek tulajdonosa, mint már első közleményünkben irtuk, részben berlini tőkének bevonásával.

A Berlinben székelő „Actiengesellschaft für Montanindustrie“, a melynek igazgatóságában a frankfurti Rotschild ház, Bleichröder, Landau s több más nagy bankár foglal helyet, hogy elhelyezésre váró nagy tőkéit értékesíthesse, Németországon

kivül is kiterjesztette üzletkört s nevezetesen Magyarországon is már több virágzó bányaművet létesített.

Ennek a nagy társaságnak a vezérigazgatója, Barnewitz Pál helyes kereskedelmi érzékkel rögtön felismerte a Rosenfeld által létesített óhajtott vállalat előnyeit s kivitte, hogy az „Actiengesellschaft für Montanindustrie“ egyelőre másfél milliót bocsátott az alakuló Délmagyarországi kőszénbányatársaság rendelkezésére s késznek nyilatkozott, a netán mutatkozó szükségletre képest, ide még nagyobb összegeket is befektetni.

Amint látjuk tehát, a vállalat elég szolid alapokon nyugszik arra nézve, hogy vármegyénk északkeleti részén virágzó nagy bányaműveket létesítsen. Az első és főkélek a szükséges tőkén kívül, a gazdag széntelepek megvannak s már is több helyen, a többi közt Nádasdon is, fel vannak tárva s aknázásuk igen kedvező eredményt kecsegtet.

Egy másik szintén életkérdést képező kellék, alkalmas közlekedési eszköz a bányatermékek szállítására, még megteremtésre vár. Ez az új szükséglet ismét előtérbe állítja a Pécs—Bonyhád—Hidegkut—gyönki vasutnak már-már elalvófélben levő kérdését.

A két év előtt a megvalósítás kedvező jelenségei közt megindult terv az utóbbi időben megfeneklett, mert bár a

tervezett vasut bonyhád—gyönki részének jövedelmezősége a határos nagy uradalmaknak szállításra várakozó termékei révén eléggé biztosítottak látszott, éppen a költségesebb baranyamegyei vonal volt kivételé annak a veszedelemnek, hogy nem lesz mit szállítani, mert a filloxera-vész ezt a vidéket gazdaságilag teljesen tönkretette.

Most már az új bányaművek révén oly bő keresetforrásra van kilátása ennek a vasutnak, hogy ez az egyetlen üzletág is biztosítaná jövedelmezőségét. Alapos tehát a kilátás, hogy ez a helyi érdekű vasut most már a közel jövőben ki fog épülni, mert az új bányavállalat azon kívül, hogy szállítmányokkal bőven el fogja látni, bizonyára még megfelelő törzsrésztvények jegyzése által is hozzá fog járulni a rá nézve életkérdést képező vasut létesítéséhez.

De legaldásosabbnak ígérkezik az új bányavállalat hatása megyénk pécsváradi és hegyháti járásainak elszegényedett népére. A leginkább csak szőlőművelésre utalt ottani lakosság nyomora a szőlők elpusztulása folytán óriási mérvet öltött; ezeken és ezeken ragadták már a vándorbotot a kezükbe, hogy messze idegenben keressék a megélhetést s nagy részük még pénzzé sem tehetette fekvő vagyontöredékét, mert hisz nem akadt rá vevő, s így házat, földet pusztaságban hagytak vissza.

Erre a vidékre az ezer meg ezer

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kétszer menyasszony.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Milyen szerencsés, milyen boldog a gazdag, ez az általános vélemény a szegényebb sorsuak között, neki nem kell küzdeni a megélhetésért, nem kell fáradságos munka által szerezni meg mindennapi kenyerét.

Pedig sok gazdag szívesen lenne szegény, ha azzal megválthatná a megelégedést, a lelki nyugodtságot, mert abban rejlik az igazi boldogság.

Sok gazdag leány inkább virrasztana varrósasztalánál, mint drága selymes ágyában a setétbe meredt szemekkel nem bírva megnyugtanni háborgó szívét, lecsillapítani lelke küzdelmeit.

Igen gazdag volt Loránt Szidike és olyan, de olyan boldogtalan.

Édes apja tisztartó volt egy egyszerű, elhagyott kis faluban, az alacsony kopadozott házak közül feltűnőleg vált ki a szép, magas kastélyszerű épület, melynek gyönyörűen rendezett és virágoskertté átalakított eleje azonnal elárulta előkelő lakóit.

Lorántné jóval fiatalabb volt férjénél és nagy hozományt vitt a házhoz. Jó asszony

volt, csak egy kissé szeszélyes, mint a jó módú hölgyek legtöbbszörre. Kis leányát soha el nem engedte maga mellől, hanem nevelő-
t tartott, akiknek gyakori változásában lelt Szidike némi kis szórakozást.

Ha egyik nem tett valamit ónagsága kedvére, mehetett a merre neki tetszett; Szidikének pedig szabad volt elmenni az új nevelőnő elejébe.

Olyan kíváncsi volt mindig, hogy milyen, szőke-e vagy barna, magas-e, vagy alacsony, és hogy hogyan fog tejszeni a — mamának.

Szidike bátyja a gimnáziumot végezte; azért csak a szünidőt töltötte otthon. Sokszor magával hozta egy iskolatársát is, Néher Aureit. Ilyenkor jó dolga volt Szidikének, játszottak, lapdázta együtt, barátjává, játszótársává vált Aurel, szinte sajnálta, ha fivére nem hozta magával és nehezére esett, mikor letelt az idő és a fiuknak vissza kellett menniök a városba.

Egyszer megint írta a fivére, hogy Aurel is vele jön, akkor már Szidike nagy leány lett, mohón fogott hozzá a regényolvasáshoz. Fivére levele nem a játékot juttatta eszébe többé, hanem arra gondolt, melyik ruháját öltse föl mikor jönnek, melyik fog neki jobban állani. Bizony pedig azt bajos volt egy kissé meghatározni, mert világos szőke hajával, fitos orrocskájával és szeplőtől nem ment arcboréval éppen nem volt szépnek mondható,

de mégis valami különös kellem, valami titokszertű báj ömlött el egész valóján.

Hanem Aurél is nagyon megemberesedett, kedves, derék fiatalember vált belőle. Szidike meglepetten nézett az egykori játszótársra és szinte restelte a nevének szólítani, a mint azt annyira megszokta volt. Sokszor zavarba hozta az ifju udvariasságával, ami a fivérének rendkívül tetszett és fokozta azzal, hogy Aurél sógornak szólította, mire a leányka arcába égő pir szökött és szemrehányó tekintetet vetett bátyjára. Aurél pedig gondolt egyet, legyen igas és mint jegyesek váltak el egymástól. Loránték csak azt kötötték ki, hogy két évig várni kell az esküvővel, mert akkor lesz Szidike tizenhét éves, amibe a vőlegény is annál inkább beleegyezett, mert neki is szüksége volt a két évre bevégezni tanulmányait, de sürűn levelezett és sokszor megjött.

Aurél nagyon szerette menyasszonyát, Szidike pedig az első szerelem kiolthatlan hevéllel ragaszkodott a vőlegényéhez és a szó szoros értelmében rajongott érte. Így mult egy év, a második is vége felé közeledett, midőn Aurél meghalt tifuszban. Az életerős ifjunak vége lett pár nap alatt, magával vitte Szidike minden örömét, reményét, csak egy gondolata volt: követni őt, kit oly forrón szeretett.

Egy átvirrasztott éjszaka után nagyon korán kelt fel, még alig kezdett szürkülni,

munkáskezet foglalkoztató bányaművek létesítése valóságos jótétemény lenne, mert ezek részint a széntermelésnél biztosítanak nagy számú bányamunkásaiknak biztos megélhetést, részint a kiaknázott szén fuvarozása, kezelése és rakodása körül ismét több ezer embernek fognak keresetet nyújtani, akik talán visszariadnának a földgyomrába leszállni bányamunkára.

Hogy mindezek a nagyszabású tervek testet öltsenek, még sokat kell küzdeniök a vállalkozóknak. A szén az egyetlen bányatermék, a melynek aknázásához a földtulajdonos beleegyezése megkívántatik, s ezért a beleegyezésért természetesen megfelelő ellenszolgáltatás adandó. Itt tehát csak kölcsönös méltányossággal lehet dűlőre jutni; a földtulajdonosoknak tekintettel kell lenniök arra az indirekt nagy haszonra, amely ilyen bányaművek üzeméből az egész vidékre kiárad és követeléseiket ehhez képest mérsékelni; viszont a bányavállalatnak sem szabad felednie, milyen kincseket engednek át neki a földszin tulajdonosai a megadott engedéllyel s azért méltányos árt kell annak fejében nyújtania.

A közigazgatási hatóság feladata ebben a tekintetben a községeket netáni károsodástól megóvni; de viszont a vállalat becsületos boldogulásának útjából a kapzsiság szülte akadályokat is tőle telhetőleg elhárítani, mert ezzel nemcsak a vállalkozóknak biztosítanak jövedelmet, hanem biztos keresetforrást is nyitnak az erre nagyon is rászorult lakosságnak.

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 4

A lefőzött Arizona Kicker.

Ma reggel egy gyászjelentést hozott ci münkre a posta. A gyászjelentésben a közismert „Arizona Kicker“ másvilágrészü újság jelenti, hogy — kimult. A gyászos elhalálozás okául pedig azt jelzi a szomorú jelentés, hogy az Arizona Kicker lefőzetés miatti

Felöltötte ruháját, magához vett egy kis üvegcsét, melyben morium volt, édes apjának rendelte az orvos csillapítóul, mikor beteg volt egyszer, azután gyorsan, nesztelenül elcsietett.

Negyedórányira tőlük kis magános kápolna állott, sokszor pihentek ott meg Auréllal, ezt a helyet akarta látni még egyszer, ott a szabad ég alatt kérni a jó istent, hogy bocsássa meg tettét, bocsássa meg, hogy elmegy ahhoz, aki az ő szent akaratából hagyta el; nem is ügyelt semmire maga körül. Ott fehérlett már a kis kápolna ég felé emelkedő fényes tornyával. Odaérve, levetette magát, két kezét keblére szoritotta, úgy vergődött kinosan és irtózzattal eltelve a halál eszméjétől.

Gyönyörű juniusi reggel volt, az ég kék azurján még csak egy felhőcskét sem lehetett látni, a természet tarka tolu és aranyos torku dalnokai utánözhatlan édes harmoniában üdvözölték a felkelő napot, mely épp előbukkant a hegyek mögül, arany sugaraival elhomályosítva a még fenragyogó esthajnali csillagot, felcsókolva a virágok és pázsit harmatát és jótékony meleggel árasztva el a didergő leánykat

Imádkozott! de véghez vinni szándékát nem volt ereje, új erőt merített a szenvedéshez, nagyon fázott, azért visszafelé indult. Most vette csak észre, hogy még csak gallért sem vett magára, édes anyja kö-

végelgyengülésben halt el. A gyászjelentés mellé egy levél volt mellékelve, mely egyszerűs mind vádfeljelentését is képezi a kimult újság hátramaradottjainak a halál — okozó ellen, „Szíves közlés“ végett küldték meg nekünk azt a feljelentést, de mivel nem vagyunk szenzáció-vadászó, a feljelentést nem közöljük. Attól azonban még se zárkozhatunk el, hogy el ne mondjuk az Arizona Kicker halálának okát, a lefőzést.

Az Arizona Kicker tudvalevőleg a legjellemesebb, akarjuk mondani a testi erőben legjelesebb másvilágrészü zszurnaliszták lapja volt. A szerkesztőség a világtörténelem lapjain még sehol meg nem örökített tökélyre vitte a gorombászkodásban minden embernek, ki neki nem tetszett, vagy elég bátor volt vele kikötni, a jellemében kereste a hibát s elmondta azt a piaci betyártól kezdve egéaz a Bali ur kötelére való emberig mindenféleképpen, csak jönnek nem.

És az Arizona Kicker fényesen ekzisztált. Félt, remegett tőle mindenki s a mi fő, olvasták, keresve kapkodták mindenfelé.

Bekövetkezett azonban az időnek a teljessége és az Arizona Kickernek vetélytársa akadt. Egy kollegája sokkal érdekesebb olvasmányokat tudott a közönség elé tálalni, mint ő s a könnyen befolyásolható közönség ennek a részére pártolt. A kollega dehogyan bántotta az ellenfelei jellemét, becsületét s szemet hunyt mindenre, a mi ilyen dolgokra vonatkozott. Másképp nyerte meg a publikumot.

Először is daliás, szálfageyenes íróembereket szerződtetett munkatársul s azután kitzúte magának a célt, hogy behozza a spártai korszakot s nem az észre, csak a testre néz s reformálni fogja az arizonai társadalmat, melyben nem lesz nemsokára egyetlen csunya és okos ember, de lesznek mind csinosak és ostobák, akárcsak ők.

S az új lap a szerkesztői üzenetek rovatát avatta fel a reform megindítására. Ebből a rovatból hoz szemelvényeket az Arizona Kicker halála miatt váddal fellépő feljelentés, kinyilatkoztatván, hogy egyedüli oka az Arizona Kicker halálának az volt, hogy érezte, miszerint az új kollegája a gorombaságban lefőzte s megfosztotta egyetlen nimbuszától.

Ime a szemelvények:

Kis hamis. Hát tetszünk mi önnek, hehehe?! Csinos gyerekek vagyunk, ugye?

nyezve pirogatta ezért mikor meglátta, de Szidike a nyakába esett és csókjaival fojtotta el a dorgáló szavakat, hiszen a tettek vagyok, most már egészen a tettek.

Lorántné ezánalommal nézett leánya sápadt arcába és ismét megkísérllette vigasztalni: „Ne emészd magadat gyermekem, lásd, oly kimondhatatlan bánatot okoz nekem így látni téged. Itt hagyjuk ezt a helyet, hol minden csekélység reá emlékeztet, a papa már ugy sem fiatal, átadja másnak helyét, mi meg elmegyünk oda, hol Gusztivan, legalább az velünk lehet, a város sokkal több szórakozást nyújt és te előbb magadhoz térsz.“

A leányka elmosolyodott, azt mondta, hogy nem bánja, ha szülei jönnek látják és úgy akarják, ő szívesen megy.

Loránték tejját elköltözték és a jó anya nem csalódott, mert Szidike lassankint egészen összeszedte magát, vig lett ismét, sőt még arra is rá lehetett beszélni, hogy egy-egy bálba vagy mulatságra elmenjen, udvarlója akadt elég, mint afféle fiatal gazdag leánynak.

Különösen egy szép, magas, barna férfi költötte fel Szidike érdeklődését tulságos finom modorával és nagyurias mozdulataival. Ullman Gézának mutatta be magát, nőtlen tanár volt, azt hallotta felőle, hogy szinte nemrég helyeztette magát ide a városba.

Lorántné szívesen látta a fiatal tanárt

Szellemesek, akárcsak, a miket irunk! Eleganciával berendezett szerkesztőségi termekben, mikor fut karjaink közé? Nem eped el a vágytól, ha ma este tíz órát tűzünk ki, mikor kegyesek leszünk fogadni. De csak úgy jöjjön, ha szép!

Vén ördög. Micsoda, még velünk gorombászkodik, maga vén csoroszlya?! Tudja-e, hogy mi mindnyájan katonák voltunk s maga nem adott egyetlen hadfit sem a hazának, csak egy érzelgős bakfiat! Pfuj, menjen a pokolba!

Érdeklődő. Hogy kend nem érti meg a mi irányunkat? Melyiket tetszik érteni? A politikait mi sem értjük, de a szépségterén első gyerekek vagyunk. Mi? nem igaz? Hazudik!

Ki lesz a püspök? A cikket nem adjuk ki. Mi tudjuk, hogy ki lesz: minden bizonynyal egy kiszolgált furvézer, mert püspöknek csak nem vesznek be olyan embert, a ki nem szolgálta ki a császárt.

Doktor Sicky. Micsoda, még maga is meg meri fogni a tollat? Tudtunkkal magának a kisujja körme hibás... tehát így csak szánandó élősdilény és nem csinos gyerekek, mint mi vagyunk. Helyet nekünk a parnaszuson, uracskám!

T. és L. B. S. T. Micsoda hosszú cím: testileg és lelkileg bénákat segítő társaság! Nem szégyenlik magukat? A testileg bénákra legyén csak gondjuk; a lelkileg bénákat, ha csinos fiuk, mi majd akceptáljuk. A többi smarrn!

... Ime ez okozta az Arizona Kicker halálát.

Kövágó Órs.

Napirend 1897. március 5-én.

Naptár: péntek, márc. 5. — Róm. kath.: Jézus sz. töviskor. — Prot.: Özséb. — Görög-kel. (febr. 21.) Eusztáj. — Zsidó: Veadar 1. — Nap két 6 óra 18 perckor; nyugszik 5 óra 34 perckor. — Hold két reggel 6 óra 38 perckor; nyugszik este 8 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 739. — Kiütés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, hűvös idő és helyenkint esapadék várható.

— (Felolvasó estély.) A pécsi

„Kath. Kör“ az egyesületi tagok számára f. hó 7 én (vasárnap) felolvasó estélyt rendez, a következő programmal: 1. Emlékbeszéd dr. Zsinkó István kanonok felett, tartja L é g á r

háznál. Szegény, olyan szerelmes, azután nem kis meglepetéssel vette észre, hogy leányára sincs minden hatás nélkül.

A szív hasonló a virághoz, a szív virága a szerelem és mint a virágok közt van olyan, a melyik csak egyszer és olyan, amelyik többször hoz virágot, ugy a szívnél is, van amelyik csak egyszer képes szeretni és a melyik többször is megnyílik a szerelemre. Szidike is szeretett másodszor, egy ideig ugyan lehetetlennek tartotta ezt, nem akart hinni magának, de nem birt az ifju kérdéseire „nem“ mel válaszolni, olyan boldognak érezte magát, mikor a gyűrűt az ujjára fűzte. Vannak azonban olyan kiválasztott egyének, kik nem születtek a boldogságra, ezek közé tartozott Loránt Szidike.

Már csak három nap volt az esküvőig, éppen vőlegényét kísérte ki, hosszan nézett utána és mikor nem láthatta többé, vigan, dudolva futott be a szobába.

Belépve, ott, hol ültek, kiadód levélkét pillantott meg a földön. Ezt az ő vőlegénye véletlenül ejtette el. Milyen különös, Mátra Eleonorának címezve, a szintársulat énekesnőjének. Gyorsan elrejtette és alig várta, hogy megtudhassa tartalmát. Melyik nő ne lenne kívácsi arra, hogy mit ír vőlegénye esküvője előtt egy másik hölgynek. Este, mikor átmen: szobájába, megvárta, míg

Hugó főgimnáziumi tanár. 2. „Az óra“ Lőwétől. b) „A gránátos“ Reiszigertől, zongora kísérettel éneklé Egry Béláné urhölgy. 3. „Anyai szív“ felolvassa Neumayer Kornél. Kezdeté este fél 6-kor. Külön meghívók nem lesznek kibocsátva.

— **(Kinevezés.)** A rácmcéskei postahivatalhoz postamesternővé Szűcs Klárát nevezte ki a posta és távirtdaigazgatóság.

— **(A pestis ellen.)** A belügyminiszter Pécs városához is leküldte azt a rendeletét, mely szerint a Kelet-Indiából esetleg érkező utasok megfigyelés alá veendőik anélkül, hogy személyes szabadságukban gátolva lennének, egészségi állapotuk orvosi felügyelet alá essék. Vagyis a szállodákba vagy magánosokhoz esetleg érkező utasok egészségi állapotában ha a legcsekélyebb változás állana is be, az azonnal bejelentendő az illető szállodások vagy házigazdák által a rendőrorvosi hivatalnak. A rendőrség e rendeletet tegnap közölte a szálloda tulajdonosokkal, a nagy közönség figyelmét pedig ez uton hívja fel a rendelet legpontosabb betartására.

— **(A kath. legényegylet)** szombaton tartott jelmezesestélyén felülfizettek: Angster Oszkár 1 frt, főt. Mayer György 40 kr., N. N. 40 kr., N. N. 20 kr. A szíves adományért ezennel hálás köszönetet mond az ifjuság. — Egyben közöljük a jelenvolt hölgyek névsorát, a mennyire ezt feljegyezhetjük: Sternicska Sarolta, Hiller Vilma, Gergics Katica, Felber Lujza, Schlapp Stefánia, Meszlényi Jolán, Farkas nővérek, Ringlaub Ágota, Jelinek Teréz, Alt Borbála, Hoffer Mariska, Fischer Józsa, Vörös Róza, Platz Erzsébet, Hosszer Katinka, Meszlényi Vilma, Meglics Anna, Vinkler Terka, Glazer Juliska, Kresz Etelka, Müller Anna, Virágh Paula, Hölbling Anna, Paul Tinike, Ernhaft Erzeike, Soós Iduska, Farkas Katica, Kovács Margit, Köpf Annuska, Szemes Sándorné, Drenovics Katica, Koncsics Anna, Schwamner Anna, Kabatek Mariska, Eckhardt Ma-

minden elcsendesedett, akkor elővette és elolvasta a levelet, a mely szórul-szóra így hangzott:

Egyetlen Eleonorám!

Megnősülök, bocsáss meg, hogy ezt eddig titkoltam előtted, de mikor úgy fájt elmondani, mert jól tudod, hogy csak téged bírlak szeretni a földön, de kell, hogy anyagi helyzetemen segítsék és erre jó a Loránt leány, hiszen alig voltam képes egy csokrot venni néked. Szólj! Megbocsátasz-e? Tudásd ezt velem drága angyalom és újra lábaidnál hever örökre a tied

U. Géza.

A leányka nem sirt, nem átkozódott, nem tördelte a kezét erre a borzasztó levélre, mit a különös véletlen kezeihez szolgáltatott, hanem oda tette egy szüleijhez intézett levél mellé, azután elővette azt a bizonyos kis üvegecskét, mit másnap reggel alig tudtak kiszédni megdermedt ujjai közül.

Tán ha megint elment volna ahhoz a csendes kis kápolnához imádkozni, most nem állnának kétségbeesett szülei ravatalánál.

A vőlegény elesett a gazdag pártitól, a bájos Eleonora pedig kiadta neki az utat.

Scossa Erzsébet.

riska, Kovács Rozika, Neumühl Annuska, Luc Cecil, Rohárdt Józsa.

— **(Tanítók figyelmébe.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszterium ez évben is megtartja Budapesten az építő-, fém- és faipar körébe vágó rajzoló szaktanfolyamot oly működő tanítók számára, a kik majdan iparostanonc iskolákban érvényesítendik tanulmányaikat. Ez a tanfolyam az idén június 15-én veszi kezdetét és szeptember 15-ig tart. Mivel ez a tanfolyam két évre terjed, mindenkor a nagy szünidő alatt, a jelölteknek a jövő iskolai évben is kell hallgatniok, midőn külön oklevelet nyernek. A miniszternek a tanfelügyelőséghez ma érkezett leirata szerint Pécsről három tanítónak lesz hely ebben a külön tanfolyamban, a kik egyenkint minden kurzus alkalmával 200 frt, tehát a két év alatt 400 frt állami segélyezésben részesülnek. Jelentkezni lehet e hó közepéig Salamon József kir. tanácsos tanfelügyelőnél, a ki meg van bízva a három felránduló tanító személyének a kijelölésével.

— **(Március tizenötödike és a pécsi jogászok.)** A szabadság ünnepét, március idusát ez évben kiváló fényvel ünneplik meg jogakadémiánk lelkes ifjai. Az „Olvasókör“ tegnapi választmányi gyűlésén foglalkozott e tárggyal, és miután Somogyi közreműködését megígérte, a nemzeti színházban tartandó ünnepély műsorát következőkép állapították meg: 1. „Talpra magyar“ szavalja Liebhardt József. 2. Élőképek bemutatva a nemzeti színház tagjaitól. 3. Bánk bán II. felvonását előadják következő szereposztással: Bánk bán Égi Kálmán, Petur bán Berger Dezső, Simon bán Jilly Aurél, Mihál bán Fischer Béla. Biberach Kayser Elek. A békétlenek csoportját is jogászok fogják képezni. 4. A Pécsi Dalárda előadja „Bánk bán“ operából „Óh Ég ura kérünk“ kezdetű melódikus és épp alkalmoszerű imát. 5. Élőképek bemutatva a nemzeti színház tagjaitól. 6. Rövid ünnepi beszéd, tartja Kármán Mátyás. 7. Ezek után a szintársulat előadja a „Szigetvári vértanúk“ I. felvonását. A készülődések arányából itélve az ünnepély méltó lesz ama nagy naphoz, melynek emlékét megszentelik.

— **(Sólymosi Eszter Szigetvárott.)** Lázás izgatottság vett erőt tegnap Szigetvár közönségén, kik nem elégszenek meg azon nagy szerencsével, hogy ismét szép kilátások vannak az új képviselő választásra és ismét felemelhetik a nagyreményű kormányparti zászlót, melytől oly igen igen sok jót várnak. Megpendítették, illetőleg felujították egyesek a tiszta-eszlári események emlékét, hogy mi célból vagy kinek terveze folytán, azt nem tudni. Ugyanis nem régen Szulimán községből egy család telepedett hozzánk hat neveletlen gyermekkel, az Isten tartsa meg őket erőben és egészségben. Megtörtént tegnap az a nevezetes eset, hogy az egyik leányzó, ki itt helyben egy szegény zsidó családnál mint szolgáló volt alkalmazva hirtelen eltűnt, s a helyett, hogy holléte iránt erőlyesen nyomoztak volna elszólta valaki nagy bölcsen magát, hogy bizonyosan a zsidók tették el láb alól, mert hisz a husvét nincs már messze . . . S akadtak olyan felvilágosult atyafiak, kik ezt meg is erősítették

s mi több, a leány anyja azt kiabálta és hirdette fenhargon, hogy ő látta, midőn gyermekének nyakát levágták, mire a mit sem sejtő almát áruló zsidó asszonyt nagy feltűnések közt a városházára szállították, hol valatni kezdték az ártatlanul letartóztatottat, mi az izgatottságot még növelte. Szerencsére nem tartott soká ez a galiba, mert a csendőrség délután egy leányt hozott, ki az utolsó farsangot szülő falujában akarta tölteni. Csodák csodája: a kétségbeesett anya lemészárolt leányára ismert a jövevényben. Ily dolgok is történnék nálunk, hős Zrínyi fészében, ma; de sebj, ez már elmúlt és gondoljunk most csak a jövő választásokra és azokra a szép alkotmányos küzdelmekre és hivatalos kötelességekre. Így írja ezt Szigetvárról ottani levelezőnk.

— **(Kivetkőzött a mundérból.)** Bors István, kaposvári illetőségű legény, a ki Pécsen a 44-ik gyalogezred 10-dik századában ősz óta, mint közvitész ette a császár kenyereit, farsang vasárnapján egy nagyot gondolt. Azt gondolta, hogy ő most megszökik a katonaelettől, melyet a farsangban is alig tudott elviselni s a bőjt közeledtével úgy érezte, hogy nem is tudja tovább kiállani. A gondolatot aztán tett követte. Bors elment vasárnap délután a mandula-utca 9. szám alá, anyjának egy ott lakó öreg barátjához s ott azt mondta, hogy nekik most háromnapos szabadságuk van; adjon a néni neki valami civilruhát, majd abba öltözik fel, hogy jobban kimulathassa magát. Ugy is lett. A baka rövid fél óra alatt civille vedlett és az uniformist, meg a panganétot hátrahagyván, elment. Az öreg asszony várta vissza szerdán reggelig; de mikor ekkor sem jött, fogta magát, bepakkolta a mundért meg a panganétot és felvitte a rendőrséghez. Ott aztán hallván az esetet, a rendőrség megkereste a 44-ik gyalogezred parancsnokságát, a hol a vizsgálat után ki is derült, hogy egy Bors István nevű közvitész vasárnap óta nem volt a kaszárnnyában. A panganétot és a mundért, melyet Bors hátrahagyott, átvette az ezredparancsnokság s egyszersmind elrendelte köröztetését a katonaszökevény Bors Pistának.

— **(Vallási rajongó.)** Tegnap délután a pécsváradai rendőrök egy fiatal, kopott ruházatu, lesóványodott nőt kísérték a városházára. A pécsváradai országúton akadtak rá, a mint egy utszéli kökereszt alatt alélva feküdt. Mikor magához tért s kérdőre vonták, csak annyit tudtak meg tőle, hogy Pécsre való; máskülönben olyan zavart feleleteket adott, hogy azokból nyilván kiteszik, hogy elmebajos. Rendőrségünk, mikor átvette a szerencsétlen teremést, csak nagy-sokára tudott tőle olyan utbaigazító feleletet kapni, melynek nyomán aztán szüleit itt Pécsen meg is találták. A leány, a ki huszonhétéves mult, de sovány természetével, mindig nevető arcával alig látszik tizenhétévesnek, vallási rajongásban szenved. Volt már ezelőtt három évvel a helybeli zárdában is, honnan azonban hat hónap mulva kilépett s ekkor szolgálatba szegődött, Budapestet és egyéb vidéket is megjárta. Végre ismét csak haza került s a vallási rajongás most már egészen a hatalmába kerítette. Folyton imádkozott és bőjtölt s egyedüli vágya az volt,

hogy zárdába mehessen. Ezért hagyta el már szombaton a szülei házat s ment világgá, hogy zárdát keres, a hová belépjen és az Istennek éljen, mert az Isten hívja őt magához és másképp nem szolgálhat Istennek, csak ha a zárda falai közé vonul. A szerencsétlent egyelőre átadták szüleinek s most azok ott-hon gondozzák.

— **(Tűz a pusztán.)** Goldschmiedt József, Csehi községbeli lakosnak a Szemese-pusztán levő polyvakazla egy éjjel ismeretlen okból kigyuladt és porig égett. A tulajdonos kára mintegy negyedfélszáz forint, mert ennyit ért a leégett kazal. Hogy mi okozta a tűz keletkezését, azt a hivatalos vizálgatnak sem sikerült kiderítenie. Pedig legbiztosabban vétke gondatlanság volt a szülőanyja itt is, mint a legtöbb pusztai tűznek.

— **(Aki másnak vermet ás, maga esik bele.)** E régi közmondás szomorú igazsága teljessé vált be Füle István komlósi lakoson e hó 1-én. Nevezett egyik munkás társával sirt ásott öreg anyjának. A sír már majdnem készen volt, midőn Füle leugrott a gödörbe, hogy annak fenekét megmérje, vajjon elég széles-e. De alig hogy leszállt, a gödör parja a homokos talaj következtében leszakadt és a szerencsétlen embert teljesen maga alá temette. Társa nagy ijedségében nem hogy segítségére ment volna, hanem a faluba szaladt és onnét hozott segítséget, de mire a temetőbe visszaérkeztek, a szegény unoka már holtan feküdt a nagyanya számára ásott sírban, csak a holt testét húzták ki a homok alól. A szomorú esetről még aznap jelentés tétetett a barcsi főszolgabírói hivatalnál, melynek kiküldöttjei a helyszínen megjelenvén, a tényállást felvették. Minthogy azonban büntény fenforogni nem látszik és a véletlen szerencsétlenség beigazoltatott, a hivatal a boncolást mellőzte. A szerencsétlenül járt embert nagy részvét mellett temették abba a sírba, melyet másnak ásott.

— **(Felakasztotta magát)** Barcsan e hó 2-án éjjel Wirt János 18 éves gyerekleány. Tettét állítólag atyjától való félelmében követte el. A szegény gazdaembernek ugyanis még mult hónapban eldöglött egyik lova és ezért folyton fiát zaklatta és őt okozta a veszteségért. A fiu egy darabig csak tűrte a folytonos szemrehányásokat, melyekkel apja igaztalanul üldözte, míg végre e hó 1-én éjjel elkéséredésében az istálló gerendájára felkötötte magát és mire reggel észrevették, már meg volt halva. A vizálgatást a szigorú apa ellen megindították.

— **(Razzia a kültelkeken.)** Az éjjel a rendőrség a kültelkeken tartott razziaát s különösen a barakkok környékén találtak egy-egy hely és foglalkozás nélküli csavargóra, kiket aztán védelmükbe vettek. Ily módon összesen egy tucat csavargót sikerült összefogdosniok, a kiket egyelőre, míg illetőségi helyüket meg lehet állapítani, a börtönben őriznek s onnan majd haza fogják őket toloncolni.

— **(Eldobott zsákmány.)** Az éjjel, úgy látszik, valahol ismét működtek a csirkefogók. Sikerral is járt a működésük, mert

négy darab tyukot össze is szedtek s azokat egy zsákban siettek hazavinni. Azonban, meglehet, hogy éppen a közeledő rendőrjárártól, megijedtek és a zsákot tyukostul együtt eldobva, elhordták az irhájukat. A rendőrök már csak az utcán eldobott zsákra találtak, melyet mikor megvizsgáltak, négy tyukot találtak benne. Kettő már megfuladt; a másik kettő azonban még élt. Az eldobott zsákmányt bevitték a rendőrlaktanyába s most a rendőr kapitányság felhívja a károsokat, a kiknek aprójóságuk állományában hiány mutatkozik, hogy jelentkezzenek a rendőrségnél. Hogy a zsákmányt kik dobták el, egyelőre még ismeretlenek a tolvajok.

— **(Eladta a másét.)** Lederer Jakab, baranya sellyei kereskedő, tegnap este azzal a panaszszal állított be a rendőrséghez, hogy a kocsisa, Kernya László, megölés-el fenyegeti. Kocsin jöttek be Pécsre s míg ő dolga után járt, addig a kocsis eladta a lovak számára abrakul hozott kukoricát és az így szerzett pénzen berugott. Hogy Lederer visszatért és kérdőre vonta, még neki állt feljebb s megölés-el fenyegette a gazdáját. A rendőrséghez a panasz folytán, be is citálták a kocsist, a ki részeg volt, mint a csap s be is ismerte, hogy eladta a kukoricát és az árát megitta; de még a rendőrség előtt is azt erősítette, hogy ha a gazdája követeli rajta a pénzt, hát megöli. Hogy ezt a bolondot meg ne tehesse, bezárták a kóterba s Lederer maga utazott haza Sellyére. Kernyát, ha kijózanodik, majd újra kihallgatják és tetteről jelentést tesznek a törvényszéknek.

— **(Két özvegy kára.)** Két tűzesetről is kaptunk ma értesítést. Az egyik tűz a Szakcs melletti Lápafőn volt, hol özvegin Ignácné háza gyuladt ki ismeretlen okból s lett a tűz martalékává. A leégett ház 200 forintra volt biztosítva s így a kár nagyobb része megtérül. A másik tűzeset Dunaföldváron fordult elő s itt is egy özvegy asszonyt ért a kár. Özvegy Szestei Jánosné háza lett ugyanis a tűz prédájává. Szerencsére ez a ház is biztosítva volt. A tűz keletkezési oka azonban itt is ismeretlen.

— **(Jó fogás.)** Jó fogást csináltak a barcsi halászosok — mint lapunkat onnét értesítik — e hó 3-án a Drávában. A kivetett hálóba egy 100 kg. súlyu harosa került, melyet nagy diadallal partra húztak és azután megölték. Az óriási példányt, mely ritkítja párját, azonnal eladták 45 frtért egy halkereskedőnek, ki azt még aznap felküldte elárúsítás végett Budapestre. A nagy hal fogása annál nagyobb feltűnést keltett, mint hogy a Drávában csak nagy ritkán találni ilyen nagyra nőtt halat és a halászosok állig tudnak hasonló prédára visszaemlékezni.

— **(Tolvaj csavargó.)** Domonics György, karádi illetőségű, huszonöt éves csavargó, lopást követett el s azután odább állt, úgy, hogy még ma sem tudtak a nyomára akadni. Pedig most már a bíróság előtt kellene beszámolnia tetteről s épen ezért a törvényszék elrendelte a köröztetését. Így tehát, ha megtalálják, át fogják adni az ügyészségnek.

— **(Gyanus halál.)** Tegnap reggelre halva találtak Bányatelepen egy ismeretlen munkásembert. Holtteste a geoztenyész-erdőben feküdt s a halál az éjszakában érhetette el. Mivel azonban a külvizálgatástól nem lehetett megállapítani a halál okát, sem azt, hogy az ember természetes halállal mult e ki, behozták a holttestet tegnap este a budai külvárosi temető halottas kamrájába, a hol fel fogják boncolni, hogy a halál okáról megbizonyosodjanak.

— **(Hernyóirtás.)** Kérdődik a hernyóirtás évadja. Addig is, míg a rendőrfőkapitányság hivatalos uton hívja fel a fadulajdonosokat, hogy fáikat a hernyóktól tisztítsák meg, ez uton ajánljuk a hernyóirtás megkezdését és szigorú végrehajtását, mert a ki a törvényben előírt határidőn belül fáiát a hernyóktól meg nem tisztíttatja, az szigorú pénzbüntetéssel fog sújtani és a fák az ő terhére, közkölségen fognak a hernyóktól megtisztíttatni.

— **(Talált tárgyak.)** Találtatott egy mellű és egy négykerékű kézi kocsi, melyeket a becsületes megtalálók bevitték a rendőrségre. A károsok jelentkezzenek tehát ott, hol kellő igazolás mellett az elveszett tárgyakat átvehetik.

— **(Kifogott hulla.)** A bátai révben egy 26 évesnek látszó munkásember hulláját fogták ki a vízből. A holttest vagy egy hete lehetett a vízben s mert rajta külérőszaknyomai nem láthatók, bizonyára öngyilkosságot folytán került oda. A hullát lefénnyképezték és aztán eltemették. Kiséte még mind ez ideig nem derült ki.

Saját műhelyében minden nemű javítás elkészítésére, ódon ékszerek átalakítására, vésnői munkák, nevezetesen monogrammok, cimerek, clichéek stb. készítésére ajánlkozik **SCHÖNVALD IMRE** Pécs, Király-utca (Hattyu épület.)

Művészet, irodalom.

© **Peleskei nótárius.** Hamvasó szerdához épen nem illő fesztelen jókedv uralkodott tegnap este a színházban, úgy a nézőtérén mint a színpadon, mert a szereplők kedvükre kimókázhatták magukat, a földszinti ülőhelyek és páholyok gyér közönsége azonban csak fanyarul mosolyogta meg a derék peleskei nótáriust és kalandjait. Nőde a karszat annál inkább lelkesedett és tapsolt a darabnak, eredménye azonban csak Erdélyinek nyílt színen történt kitapsolásában támadt, a ki a „mexikói“ vőlegényt ügyesen alakította. A nótáriust Polgár játszotta egyrészt morózusan, másrészt meg tulontúl sok mókával es sikerült is neki a derék jó nótáriusból igazi bohócalakot fabrikálni. Jók voltak Perényi (Bacur Gazsi), Boross és Gyarmathy, no meg Bodroghy né Tódi Dorka szerepében. A színek úgy mentek egymás után, mint a karikacsapás s az előadás — csodák csodája — már háromnegyed tízre véget ért. (→)

○ **Grant kapitány gyermekei.** Ez a látványos színmű 11 képben lesz a legközelebbi ujdonság a színházban. Első előadása

szombaton tartatik, s az erre való előkészületek miatt holnap (pénteken) nem lesz előadás. Jegyek a premierre holnap délután 3 órától válthatók a nappali pénztárnál.

○ **Magyar Gyűjtők Lapja.** Közlöny, a magyarországi régiségek, természetrajzi tárgyak, okmányok, könyvek stb. gyűjtői számára. Szerkesztik Erdős Miksa és Bustin S. Megjelenik minden hóban kétszer. Láttuk ennek az új szaklapnak első számát, s már most elmondhatjuk róla, hogy nagyon jól meg fog felelni föladatainak. Lehetőségessé teszi majd a sok izolált magyar gyűjtőknek érintkezését, szakzerű cikkeivel pedig emelni fogja a gyűjtés színvonalát. Ebben az első számban érdekes könyvészeti cikkeket, exlibrisekről, hungarikákról szóló fejtegetéseket olvastunk. A lap előfizetési ára egész évre 6 frt.

○ **Az Uj Idők** e heti számában Herceg Ferenc folytatja regényét, Szalaiy Fruzinától csinos költemény van a füzetben, Martos Ferencről novella, Zay Miklós gróf vadászkalandot mond, Bródy Sándor befejezi novelláját és Hegedüs Loránt cseveg a pletykáról. A mindenféle rovatban csupa aktualitás, a mi a hét eseményeit tárgyalja. A képek is mindannyian mutatják, hogy az Uj Idők a legjobbat is csak éppen elég jónak találják olvasóik részére. A ki a lap irányával és szellemével meg akar ismerkedni, annak a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. sz.) kívánatára ingyen küld mutatványszámot.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1897. évi február 27. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánsként számíttatnak.

Buza új 7.50—7.30; kétszeres új 6.20—5.90
rozs új 5.60—5.50; árpa őszi — —; tavaszi 5.20
új 4.50—4. —; zab új 5.20—5. —; búkköny — —
kukorica új 3.60—3.50; kukorica ó — — —
széna 1.70—1.50; szalma — —. 1.20—

Kinaiat: erős, mintegy 450 gabona-kocsi volt a piacon.

Törvénytörvények.

§ **Emberről a felesége miatt.** Kis telek községben együtt laktak Bartos Mihály, községi csordás és a felesége, Sánta Anna, Botor János, községi csikóssal és ennek a feleségével, Herceg Trézszivel. A családhoz tartoztak Dervali Károly, Bartosék fogadott fia, meg Borbás Imre, a Botor János bojtárja. Botor — bár oka nem volt rá — féltette a feleségét Bartostól s midőn egyszer, a múlt év október 30-án összeveszték, Bartos — tudván mivel bánthatja legjobban Botort — azt állította, hogy Botorné a szeretője volt. Az összeszóalkozás után másnap reggel Botor elhívatta a községi bírót és a jegyzőt a házukhoz és azok előtt is azt mondta Bartos, hogy Botorné a szeretője volt neki, de a bíró előtt már nem merte azt is ismételni, mit az este szintén állított, hogy a bírót is szerette a csikós fe-

lesége. Botor ezután egész nap boszut lihegve járt kelt. Elment a kocsmába, ott bepálinkázott; majd Horváth Gergely nevű ismerősét kereste fel s az és annak felesége előtt így nyilatkozott:

— Ma nagy történi Kisteleken! Megölöm a feleségemet, meg a szeretőjét!

Majd meg hazament s nem lévén pénze, két zsák búzát adott el valakinek s ismét a kocsmába ment és ott borozgatott. Azután elővette a feleségét és elvitte a bíróhoz azzal, hogy ő a nagy gyalázat miatt, amely a becsületét érte, nem élhet tovább a feleségével, hát válaszsza el őket a bíró és ossza el, a mijök van. Ez azonban nem menván olyan könnyen, abbamaradt s a csikós kinézett a legelőre, hová a felesége is kiment, de nem mert férjével találkozni, félvén annak haragjától. Este lett már, mire Botor ismét hazatért s ott találta a szobában vacsorázva Bartos Mihályt, Bartosné, Borbás Imrét és Mór Samu öreg bojtást. Elővette a kését s ő is leült falatozni s megint kérdőre vonta Bartost, hogy igaz e, amit feleségéről mondott. Bartos ekkor tagadta a dolgot, de Botort csak nem tudta lecsönnesíteni s az veszekedést kezdett. Ki akarták erre dobni a szobából, de az ajtóból visszarahant, Bartost az ágyra nyomta és mellén szurta késével. Bartosné egy nyújtófával, az öreg bojtár egy bottal ütötték a feldühösödött embert, de nem használt semmit. Még kétszer mellbe szúrta ellenfelét, majd mikor az menekült, az ajtóban háromszor hátba is szúrta. Bartos

Helén távozni akart, de Leótól nem mehetett. Ennek izmos alakja elzárta az erkély ajtaját.

— Itt rosszul hallani. Menjünk vissza a szalonba.

— Mért távozott?

Helén felnevetett erre a kérdésre. Hisz nem megszire ment, jegyzé meg.

— Egyedül akart lenni?

— Talán! — hangzott a némi türelmetlenséggel adott válasz.

— Ugy hát zavarom önt?

— Mi jut eszébe! Jöjjön vissza a társasághoz.

— De nekem mondani valóm van.

— Nem szeretek sötétben beszélgetni.

— A mit mondani akarok . . .

— Azt éppen úgy elmondhatja Vanda előtt is.

Pillanatnyi csend után Leo folytatta:

— Ön gunyolódik velem. Megérdemlem . . . Kérem a karját.

— Látok — mondá Helén elsuhanva, mihelyt Leo utat engedett neki. A kivilágított szobákba érve, meglassítá lépteit.

Leo nem követte . . .

Wiek kisasszony egészen a hangjegyeibe, az ifjabb Holberg egészen a kártyákba merült el. „Coeur és ismét coeur!” kiáltja éppen. Csak Helm gróf tekint kártyái fölött a belépő Helénre s azután az ajtóra. Helén megértette ezt a tekintetet, de a keserű vonás, a mely ajkai körül képződött, hirtelen eltűnt s a legbájosabb mosolylyal lépett Vandához, könnyedén ennek vállára nyugtatva karját.

Vandát ez nem zavarja fortissimójában. „Egy-kettő,

Thea után, melyet a kis ebédlőben szolgáltak fel, a gróf, Egon és a plébános leültek kártyázni; Wiek papa a zongorához ültette leányát, hihetőleg, hogy a bóbiskolást, a mely a gyóntató székben nagyon rövid ideig tartott, a megszokott zeneszó mellett folytathassa. Leo is fáradtnak, kimerültnek érzé magát a szabadban tett csekély mozgás után. Karszékét a szoba egy homályos zugába tolta s a zenére csak félfüllel hallgatva, szemével Helén mozdulatait követte. Ez egy darabig figyelve állt a szomszédos terem küszöbén s aztán végig sétált a pompás szobasoron. Három, négy ezek közül fényesen ki volt világítva, ezek után egy sötét helyiség következett, a gróf dolgozó szobája. Ide érve megfordult s ismét az ebédlő bejáratához tért vissza, majd a második szobában egy albumot lapozgató társalkodónőhöz lépett.

Zsófi kisasszony Helénnél néhány évvel idősebb s apró termetével, éles vonásaival és szegletes idomaival a klasszikus szépségű Helén mellett még parányibbnak, vénecskébbnek, cselédszerűnek tetszett.

— Üdvözlét kell önnek átadnom, Waldemar kisasszony.

— Nekem?

— Igen, Titus ur küldi üdvözlétét. Ő tudniillik vőlegényem. Levél útján történt az eljegyzés. Nemde, ez meglepi önt? Igen, a dolog még mély titok s egyelőre még annak is kell maradnia. Hiszen ön ért engem.

— Es mért ajándékoz meg éppen engem bizalmával?

— Mert a jó Titus utolsó levelében van valami, a

azonban még ekkor is menekült s a szomszédban bekötötték sebeit, ahol azonban pár perc múlva meghalt.

A gyilkost elfogták s a 278. §. alapján gyilkosság miatt helyezte a pécsi kir. törvényszék vád alá. Ügyében a végtárgyalást tegnap tartották meg, az előfordult kényes tárgyi bizonyítás miatt azonban zárt ajtók megett. A végtárgyaláson tettét a vádlott beismerte, s részegségével és elkeseredésével védekezett. A tanúk igazolták is, hogy ha boros volt a vádlott, mindenkit kész lett volna megölni s közbíró el is ejtette a gyilkosság vádját s helyette a szándékos emberölés vádját emelte a vádlott ellen, a kit Kelen Mózses dr. igen szépen védelmezett s tettét csak halált okozó súlyos testisértésnek, legrosszabb esetben felindulásban elkövetett emberölésnek kérte minősíteni. A törvényszék az ügyész álláspontját fogadta el s az este háromnegyed hétkor kihirdetett ítéletben — a sok enyhítő körülmény tekintetbe vételével — szándékos emberölés büntette miatt nyolc évi fegyházra ítélte el a vádlottat. Az ítélet ellen vádlott, védője és a kir. ügyész is felebbeztek.

Tanügy.

Az 1893. évi XXVI. t. c. 1. §-a és a néptanítók.

Az 1893. évi XXVI. t. c. 1. §-ában körülbelül ez van mondva: az elemi népis-

kolai rendes tanítónak fizetése tisztes lakáson és legalább egynegyed holdnyi kerten kívül 300 frtnál, a segédtanítóé pedig 200 frtnál kevesebb nem lehet.

Baranyamegyében alig van tanító, ki nek fizetése kevesebb lenne 300 frtnál, sőt mi több, sok 300 frttal díjazott tanítói állásra hónapokon keresztül nem is akad pályázó. Az iskolafentartó községek akarva nemakarva, kénytelenek fizetésjavítást adni, hogy betölthessék az üresedésben levő tanító-állásokat. Közeli az az idő, midőn már felesleges lesz a 400 frtos fizetési minimumért a kormánytól könyörögni.

A népoktatási törvény ismer rendes és segédtanítókat. Rendes tanító a kántor és osztálytanító, vagyis azok a nem kántor-tanítók, kik valamely osztályt önállóan vezetnek. A segédtanítók azok, kik valamely osztályt nem önállóan vezetnek, hanem a rendes tanítóval egy és ugyanazon osztályban és ennek felügyelete alatt működnek, vagy akik mint ilyenek csak egy bizonyos időre vannak alkalmazva. (Olv. a „pécsegyházmegyei rk. tanítók 1896. évben kiadott névtárának 164. és 167. lapját, vagy a miniszter az 1895. évről a közoktatás állapotáról szóló jelentésének 772. lapját.)

Az idézett törvény 1. §-ából kifolyó miniszteri utasítás 13. §-ának második pontja szerint minden rendes tanítónak jár lakásul 2 padozott szoba, egy konyha és egy kamara. Ahol a rendes tanítóknak a második

szoba, konyha, kamara és egynegyed hold kert természetben meg nem adható, ott az illető tanítók a helyi viszonyoknak megfelelő pénzüsszeggel kárpótolandók. (Olv. a jelzett névtárnak 171. lapját.)

Itt az idő, hogy segítsünk magunkon, követeljük a törvény által biztosított járandóságunkat. Baranyamegyében legalább is 100 oly tanítóállás van szervezve, melyeken a működő tanítók jogtalanul vagy mint segéd — vagy mint ugynevezett — a törvényben nem létező, altanítók szerepelnek, holott tényleg rendes tanítók, melynélfogva ugyanazon járandóságban részesítendők, melyekben részesülnek a rendes tanítók. Ezen most említett tanítók kénytelenek egy legényszobába bezárkózni és mert ily állásokra csak nőtlen tanítók pályázhatnak, az iskolafentartó község fölöslegesnek tartja az egynegyed hold kert megadni.

Elég legyen a türelemből, egyesülve követeljük a törvény által biztosított járandóságunkat! — Hol az iskolafentartó község természetben meg nem adhatja a törvényben biztosított 2 szobás lakást és az egynegyed hold kertet, adjon készpénzbeli kárpótlást és helyzetünk némileg javul. Egy 2 szobás lakás és egy egynegyed hold kert évi minimum értéke 70 frt. Ne várjuk azon időt, midőn érdekünkben a tanügyi kormány teszi a lépéseket, mert addig még sok viz folyhatik le a Dunán. A jogos követelés legyen jelszavunk! — Ha azonban követelésünk az

mit önnek el kell mondanom. Mit gondolna ön ilyen levelezésről, ha nem volnánk jegyesek?

— És mi van abban a levélben?

— Valaki érdeklődik ön iránt. Egy igen okos s egyuttal csinos ember. Igaz, hogy csak polgári származású, de tekintélyes és befolyásos egyén.

— A követségi tanácsos?

— Ej, hogy elpirult! Igen, Burg tanácsos ur, vőlegényem főnöke. Többször emlegette önt, írja Titus, és ez jelentős dolog, mert egyébként igen hideg és zárkózott természete van. Ő — a követségi tanácsos — bámulója önnek. Nos, nem hizelgő ez?

Helén pár pillanattal tündödvé tekintett maga elé. Aztán büszkén vetette fel fejét s mondá:

— Dőreség az egész.

— Amint veszszük, ki tudja! Ne jelentsek önől semmit válaszként?

— Nem, kedves kisasszony. . . Mikor szándékoznak önök egybekelni?

— Ha isten éltet, jövő év április elsején. Április elsején van tudniillik a születésnapom.

— Szereti ön Titus urat?

— Természetesen; ő igen képzett s igen tiszteletre méltó fiatal ember.

— Ön igen okosan fogja fel szívbeli ügyeit. Nekem úgy tetszett, mintha ön kissé rajongó természetű lenne.

— Nos igen, rajongok is egyértelműen, például a falusi életért, Wiek kisasszonyért, költeményekért. A szerelmet, mint azt a regényekben festik, isteninek ta-

lalom. De a valóságban számolnunk kell a viszonyokkal, különösen nekünk. Ah, mi szegények!

Helén ismét elgondolkozott. Aztán megszólalt.

— Vanda ma különös tüzzel játszik.

— Mert szerelmes. De hogyis ne? Ma a templomban — nem volt az megható? A jó Holberg ur!

Helén nem bocsátkozott ennek további fejtegetésébe, hanem folytatta sétáját a szobákon keresztül. A sötétben kilépett az erkélyre s belebámult a csillagtalan éjszakába, a mely mindent elfödött fekete palástjával.

De Helén más csillagokat lát felragyogni.

— És még öcsse is — így elmélkedik magában, mialatt visszaidézi emlékébe az Egon által mondottakat.

— Ha akarnám — Hát oly nagy méltatlanság esnék meg ezzel Vandán? Mivé fogja Leot alakítani? Ez tűrni fogja kicsinyes szeszélyeit, teljesíteni balga óhajait, osztózni fog haszontalan életcéljában. mig én erőt, bátorságot, becsvágyat öntenék belé, férfivá acéloznám s magammal a legmagasabb polcra emelném. Én aranyat találok ott, hol Vanda örökké csak közetre akadna. Méltatlan dolog lenne tehát, ha . . .

Hirtelen figyelve egyenesedett föl.

Valaki belépett a szobába, Helén hallotta gyors lépteinek a szőnyeg által mérsékelt zaját. A homályban egy alak suhant el s közeledett az erkélyhez.

Leo felfedezte Helént . . .

— Kerestem önt.

— Vanda kíván valamit?

— Nem, Vanda még játszik. Hallja csak! —

Csakugyan a zongora lármája még ide is elég hangosan elhatott.

iskolaszéknél süket fülekre találta, meghallgat a királyi vagy egyházmegyei tanfelügyelő, kik hivatta vannak az idézett törvény végrehajtásáról gondoskodni és hogy szavunknak meglegyen a kellő súlya, egyesüljünk, mert 100 ember szava bizonyára meghallatszik.

Fel a munkára az egész vonalon! Nekünk, a nemzet koldusainak nincs az iskolafentartó községeknek mit ajándékozni. A törvény által biztosított járandóságunkat követelni, kötelességünk. A 2 szobából, 1 konyhából és 1 kamrából álló lakás, úgy az egynegyed hold kert még akkor is dukál a rendes tanítónak, ha fizetése meg is haladja a 300 frtot s ha nincs is kitéve a pályázati hirdetésben vagy díjlevélben. A törvény az irányadó. Erre tanított a miniszter törvényt magyarázata és a pécsi egyházmegyei tanfelügyelő az általa kiadott névtárában.

Hogy megindítandó akciónknak meglegyen a kellő sikere, célszerűnek találom, hogyha 4 héten belül tömegesen nyújtjuk be jogos követelésünket tartalmazó kérvényeinket a rk. iskoláknál működő tanítók az egyházmegyei, a községi iskolákban működők pedig a kir. tanfelügyelő urnál.

Szerencse fel!

Villány, 1897. március 4-én.

Kiss Vilmos
néptanító.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatás szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: lépfene 2 községben 2 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 2 községben 5 udvarban, sertés orbánc 1 községben 1 udvarban uralkodik, végül sertésvész 6 községben konstatatott. Tolnamegyében lépfene 2 községben 2 udvarban, takonykor 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 1 községben 16 udvarban, sertés orbánc 2 községben 2 udvarban, végül sertésvész 5 községben lépett fel. Somogy megyében legkedvezőbb az állategészségügy; itt csak a lépfene uralkodik 1 községben 1 udvarban és a sertésvész 18 községben.

□ **A vetések állása Somogyban.** Somogy megyének csaknem minden részében hótakaró nélkül — elég kedvező viszonyok között — teleltek ki az őszi vetések; néhol ugyan meglátszik a száraz fagy nyoma, de azért sok kár nincsen sehohsem. A szárazabb és szikkadtabb helyeken, ahol a föld fagy hamarabb kiengedett, már szántanak és vetnek a gazdák; így tehát a tavasz szokatlannul korán köszöntött be. — Az állatállomány nem mindenütt telelt ki jól, sőt néhol határozottan csökkent. A szarvasmarhák között is volt elhullás több helyen, dacára a jól táplált állománynak. A sertésvész még egyre szedi áldozatait.

□ **A szőlők felújítása.** Szegzárdról írja tudósítónk: A tavasz kezdetével egész Tolnamegyében, de főleg Szegzárdon nagy erővel hozzá fognak a fillokszera elpusztította szőlők felújításához, a mit legjobban bizonyít az a tény, hogy eddig 150.000 frt kölcsön igénybevételeit kérelmezték a szőlőbirtokosok.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése március hó 4-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kultusz budget tárgyalása járta. Elsőnek Gajary Géza szólalt föl, állítván, hogy a mostani költségvetés szebb jövőnek hajnalhasadását jelenti. Foglalkozik ezután az emberbaráti intézetekkel, a siketnémakkal, a fiúk számára a előjdi oktatást, a leányok számára a műipart javasolja intenzívebben fölkaroltatni. A hülyék, hebegők és dadogók mikénti oktatásával végzi beszédét azzal, hogy elfogadja a költségvetést.

Zichy János gróf azzal kezdi, hogy a néppárt erkölcsi, nem pedig felekezeti alapon áll, melynek célja a keresztény felekezetek szabadságának, erkölcsének megvédése, követeli a katolikus autonómiát. A népnevelés az egyházak jogát képezi. Neveljük gyermekeinket a korrupciónak ellenállókká vallás-erkölcsileg.

Kóla János nyomban siet ripoztirozni az előtte szólónak. Szerinte a néppárt teljesen felekezeti és reakcionárius, a mely idegen hatalmakat és aspirációkat szolgál. (A néppárt gunyosan helyesli a többiek nagy derűtsége közt a szónokot.) Beszéde végén a középiskolai tanárok helyzetét javítandónak tartja. Elfogadja a költségvetést.

M a d a r á s z Imre örömmel tapasztalja a költségvetés fejlődését, de nem találja kielégítőnek a nemzeti közoktatás szervessé tételéhez. Középiskoláink tulterheltek, tankönyveink rosszak; a tanítást nemzetiesebbé kellene tenni több magyar irodalmi és történelmi órával. Nagyfotosságúnak tartja a leánygymnázium kérdését, melyre nézve kívánja a miniszter nyilatkozatát, valamint terveiről is az egységes középiskola tekintetében. Fizetésjavítást kíván a tanároknak és a tanítóknak. Nem fogadja el a költségvetést.

TÁVIRATOK.

— **Érik a háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Görög hírlapok valamennyien ellenállást ajánlanak, nem értik egyáltalában, hogy egy esetleges török-görög háboru mivel veszélyeztethetné az európai békét. — A hatalmaknak tegnap átnyújtott együttes jegyzékében hangsúlyozva van, hogy Törökország integritását fentartani elhatározták és hogy Krétában helyreállítják a rendet. A hatalmak belátva, hogy a multévi reformtervezet a végrehajtás halogatása folytán többé nem felel meg a viszonyoknak, megállapodtak abban, hogy Krétának alkotmányt kell biztosítani; egyúttal közölték a Görögországhoz intézett jegyzékek sommázását is a szultánnal, mely szerint Görögország fölhivatott csapatainak, hadihajóinak visszahívására. A hatalmak jelenleg a Krétába kinevezendő kormányzatról tárgyalnak. A szultán parancsára újabb 72.000 katonát mozgósítottak. Athénben az éjjel a francia diákok tüntettek. — Párizsi lapok vélik, hogy Görögország végre is engedni fog.

— **Az új bünvádi törvény életbeléptetése.** (A „Pécsi Figyelő“

eredeti távirata.) A kormány fölterjesztette a király előzetes jóváhagyása alá az igazságügyminiszter javaslatait a bünvádi eljárás életbeléptetéséről, az esküdtészeki hatáskörrel a bűnügyekben és e javaslatokat Erdély miniszter nemsokára leteszi a Ház asztalára.

— **Badeni Budapest.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Badeni osztrák miniszterelnök legközelebb Budapestre jön, hogy véglegesen megállapodjék a magyar kormány tagjaival a kiegyezési javaslatok hátralevő részeire nézve.

— **Megtámadott csendőrök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lemberghez közel, Csernichow községben, a csendőrség kilenc letartóztatottat kísért. A parasztok félreverték a harangokat s megtámadták a csendőröket. Egyet agyonlöttek, kettőt megsebesítettek.

— **Apponyi köszönete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi gróf a 48-as párt üdvözlétére Szederkényi Nándor pártelnökhöz Weidlingauból a maga és neje nevében köszönő táviratot intézett. Hasonlóképpen a parlamenti tudósítók üdvözlétére Lipsey Nándorhoz, irván, hogy nagyon meghatotta a magyar sajtó parlamenti munkásainak pártkülönbség nélkül való loyális üdvözléte.

— **Dementi.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bismarck herceg betegségéről szóló híreket berlini táviratok megcátojják.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután minisztertanács volt, mely folyóügyekkel foglalkozott.

— **Antiszemita tüntetések.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csernovitzban, Bukowinában napirenden vannak az antiszemita tüntetések.

— **Ujabb elgázolás a villamossal.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti villamos közuti vasut ma délelőtt a Váci-körut és a marokkói utca torkolatánál agyongázolta Schauer Jakab ügynököt. Szijjártó János, kocsivezetőt nyomban letartóztatták. Örülten hajtott.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Meghívó.

A folyó márczius hó 6-án, szombat, az „Első Pécsi Veterán és segélyező Egylet“ helyiségében, Tettye-utca 6. sz.

hering lakomára

Jó barátaimat és becses családjaikat tisztelettel meghívom. Jó zenéről és pontos kiszolgálásról gondoskodom.

Czirják Ignác
vendéglős.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

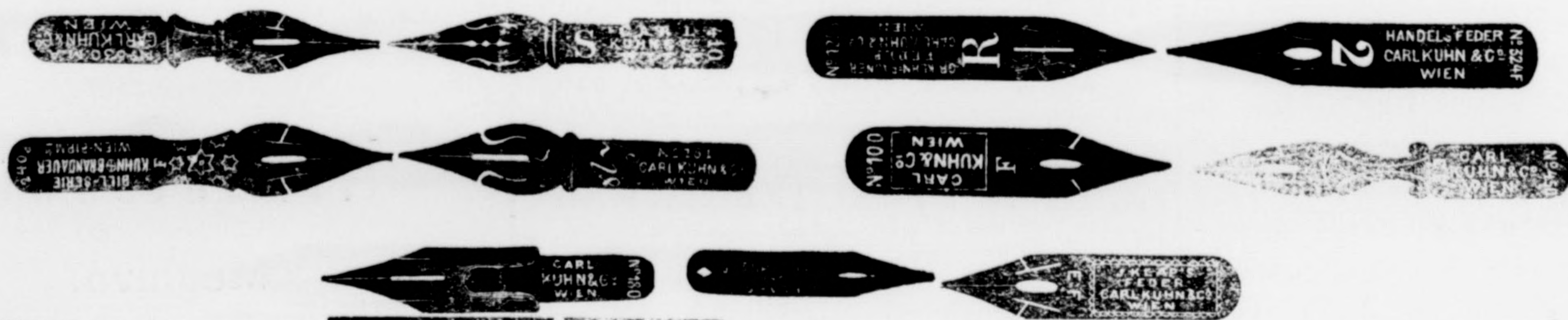
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfűző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.